

N:o 184.

Af Herr P. Östman: Om anslag för anställande af en extra provincial-läkare inom Södra Ångermanlands fögderi.

Om man i allmänhet måste erkänna sanningen deraf, att det är rätt att så mycket som möjligt undvika anspråk på bidrag från Statens sida, så nödgas man likväl, då det är fråga om medborgares helsa och välbefinnande, deremot göra sådana anspråk gällande. Väl får Statsverket vidkännas dryga utgifter för helsovårdsanstalterna i vårt land; men ännu återstår mycket i detta afseende att önska, och ju större svårigheter som möta för den sjuke individen att erhålla nödig läkarehjelp, desto beklagligare blir hans tillstånd, och ett gammalt sannt ordspråk säger, att snar hjelp är dubbel hjelp. Inom den ort jag har äran representera, det vill säga en stor del af Södra Ångermanland, och hvilken landsdel genomskäres af den breda Ångerman-elfven, förefinnes en större och flera mindre lastageplatser, flera större vatten- och ångsågar, alla nästan belägna inom Thorsåkers pastorat och Gudmundrå socken, hvilket förhållande naturligtvis gör, att arbetssökande från andra orter här samlas och erhålla selsättning inom denna trakt af länet.

Förutom det att befolkningen i dessa socknar, i jemförelse med de öfriga i Norrland, är ganska talrik, har tyvärr en mångårig erfarenhet visat att sjukdomar och isynnerhet frostfebrar haft likasom en afgjord benägenhet att härja i denna del af länet, och då snar läkarehjelp ej kunnat erhållas är ej underligt, om döden stundom lagt mången i förtid uti grafven eller om den sjukes tillfrisknande fördröjes till sorg och bekymmer för maka och barn. Uti Hernösand och Sollefteå finnes väl provincial-läkare, men till den ena stationen är ett afstånd af fyra och till den andra af fem mil, hvilken olägenhet har framkallat beredvillighet hos Thorsåkers pastorats och Gudmundrå sockens innevånare att, derest de kunna erhålla provinical-läkare, bekosta honom anständig bostad; och är det af sådan anledning jag vördsammast vågar föreslå och yrka:

att Riksdagen måtte bevilja anslag till en extra provincial-läkare inom Södra Ångermanlands fögderi, med station i Ytter-

Lännäs socken, mot vilkor att Thorsåkers pastorat och Gudmundrå socken förbinda sig att bekosta anständig läkarebostad; Skolande de handlingar, som närmare belysa frågan, blifva det Utskott tillhandahållna, till hvars handläggning ärendet öfverlemnas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

P. Östman,
från Vester-Norrlands län.

N:o 185.

Af Herr P. Östman: Om ändring i lagens stadgande angående egendom som för guld ej får utmätas.

Den högljudda och sanningsenliga klagan, som nu en följd af år försports öfver den progressiva fattigdomens utbredning inom vårt fädernesland, kan ej annat än sporra hvarje individ, men synnerligast folkombuden, att eftersöka orsakerna till den jemnt stigande pauperismen; och har vid de iakttagelser, som redan blifvit gjorda, man trott sig återfinna orsakerna än uti de lägre klassernas benägenhet att lefva öfver sina tillgångar, än uti en felaktig fattigvårdslagstiftning, än uti mindre gynnsamma skördar, än uti daglönarens likgiltighet att i tid tänka på sin framtida sjelfförsörjning, än uti en alltför hög beskattning, ja! till och med uti obetänksamt ingångna äktenskap. Att alla dessa äro sammanverkande orsaker lär knappast kunna förnekas; men måne icke äfven våra kredit- och utsökningslagar kunna tagas med i räkningen som verkande orsaker dertill.

Köpmannen lemnar benäget konsumtionsartiklar på kredit och kapitalisten penningar emot ränta, och så länge som han tror sig finna motsvarig valuta i den om kredit sig anmäländes ego, emedan han vet att hans tillgångar af hvad namn som helst, till och med det allraoumbärligaste, kunna utmätas. Den som erhåller varor på kredit erinrar sig icke, att han hänger ett Damoclessvärd öfver sitt hufvud. Följden har också redan visat sig; ty sedan fordringsegaren genom utmätning beröfvat gälde-